ידיעות אחרונות
ספורט

6
הפועל ירושלים כבר נוגעת ברבע הגמר
אפרת עמורבן

הקוסם מאמסטרדם
יאיר קטן, עמ' 5

ראיון בלעדי

הנסיך הגדול

"אנחנו נמצאים ברגע חשוך בכדורגל האיטלקי, רונאלדו הכניס צבע לאפרוריות של הליגה" | כוכב העל האגדי אלסנדרו דל פיירו שמבקר בישראל מתגעגע לימים שבהם לסמל הייתה משמעות

נדב צנציפר, עמ' 4־5

צילום: עוז מועלם

ראיון מיוחד

"לא קרה לי דבר כזה 30 שנה, ולא יקרה ב־30 השנים הבאות"

השישייה המשפילה מהפועל ת"א ("לא ישנתי כל הלילה"), גיא לוזון וסכנת הירידה של מכבי פ"ת ("בטוח שהוא ישאיר אותנו בליגה"), הטעות עם בניון ("לא היינו צריכים לשחרר אותו") והצרות בהתאחדות ("יש הרבה שרוצים להיות יו"ר, אבל הם לא מתאימים") | **אבי לוזון פותח את הפה** | אבי נעים, עמ' 2־3

צילומים: צ'רלי, אי.פי.אי, גטי אימג'ס, שאול גולן

40
זה מספר שערי החובה של פ"ת העונה, יותר מכל קבוצה אחרת בליגה יחד עם אשדוד

0
מספר הנקודות בשלושת המחזורים האחרונים – היחידה בליגה יחד עם חדרה

38
אחוז ההצלחה של לוזון מאז שמונה למאמן פ"ת – גבוה ב־15 אחוז ממה שהשיג בבית"ר

צילומים: טל שחר, אורן אהרוני, ראובן שוורץ, עוז מועלם

אבי נעים

"אם ראיתי את השידור החוזר? השתגעת, נראה לך שאני מזוכיסט? לא קרה לי דבר כזה בכל 30 שנותיי במכבי פ"ת, וזה לא יקרה ב־30 השנים הבאות. לא ישנתי כל הלילה". אבי לוזון מתבייש, ובעיקר מוטרד. זה לא רק ה־6:0 המשפיל מול הפועל ת"א, אלא גם ההסתבכות בתחתית והאיום הממשי לרדת ליגה.

ללוזון כואב בעיקר בגלל שהאחיין שלו, גיא, היה שותף לחוויה המאוד לא נעימה הזאת. מלבד הדאגה למפעל חייו, המועדון שאיתו הוא כל כך מזוהה, המשפחה היא בכל זאת מעל הכל. הדרך לחניה במושבה מעולם לא הייתה ארוכה כל כך. אחרי התבוסה הלוזונים נבלעו ברכבו של אבי, שהסתפק באמירה לקונית לסובבים: "אנחנו ממשיכים הלאה".

אבל ברור לכולם שהעסק מבעבע והלחץ גדול. כרגע המטרה בפ"ת היא לעבור את העונה הקשה הזו בשלום, כאשר הפער ממ.ס אשדוד שמתחת לקו האדום עומד על שלוש נקודות בלבד, והקבוצות נפגשות למלחמת עולם אמיתית בתחתית ביום ראשון.

גם אבי לוזון יודע שהפסד במשחק הזה יקרב את הקאמבק של הדרבי בעיר, אבל הוא סומך על האחיין־מאמן שיוציא אותו מהבוץ. זה לא שהסימנים מעודדים, כי כמו מכבי פ"ת (החליפה כבר שני מאמנים – אלישע לוי ומוראד מגמאדוב), גם גיא לוזון נמצא בעונת שפל. 0 נקודות בשלושת המחזורים האחרונים ו־38 אחוזי הצלחה מאז שמונה למאמן הקבוצה זה לא משהו להתפאר בו, אבל הוא לפחות יכול להתנחם בכך שמדובר ב־15 אחוז יותר ממה שהשיג בבית"ר.

אבי, יש סיכוי שגיא ירים ידיים?

"לא, אין סיכוי. בשום סיטואציה גיא לא ירים ידיים. הוא הרי לא רצה לבוא לאמן. הוא בא וסיכמנו מראש שיאמן את מכבי פ"ת בעונה הבאה, ככה שכל ספקולציה אחרת היא חארטה־ברטה".

אבי לוזון שובר שתיקה ארוכה ומנסה לשדר עסקים כרגיל, אבל אי־אפשר שלא לזהות את הדכדוך בקולו. "האווירה באימונים מצוינת. כולם מתאמנים טוב, והכי חשוב – שהשופטים לא יטעו לרעת מכבי פ"ת", הוא אומר תוך שהוא משתמש בעקיצה הלוזונית המוכרת. בהמשך הוא כבר יהיה בוטה יותר.

הפתיחה של גיא לוזון דווקא הייתה טובה: 0:1 בסכנין, 1:1 ביתי עם רעננה ו־0:2 בקריית־שמונה. באותו שלב היה נדמה שהכיוון הוא הפלייאוף העליון, אבל אז הגיעו שלושה הפסדים רצופים – 4:1 לנתניה, 2:0 למכבי ת"א ואותו 6:0 מביך נגד האדומים של קובי רפואה, ששינו את המציאות ודירדרו את הקבוצה למקום ה־12.

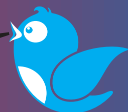
אבל למרות המצב העגום, לא תשמעו מאבי לוזון אפילו רבע ביקורת על האחיין. "גם עכשיו אני אומר, הוא המאמן הכי טוב והכי מתאים למכבי פ"ת. הלוואי שהוא היה חותם איתי על חוזה לעשר שנים", הוא מבהיר, שחס וחלילה לא נחשוב אחרת.

וכשמכוונים את הזרקור לעבר גיא, הדוד מייד מסיט את הדיון לשופטים. "מה קרה? הוא הביא בהתחלה 7 נקודות מ־18, שזה 40 אחוז. מבלי להיכנס לתירוצים שדפקו אותנו, תשים בצד את טעויות השופטים, גם הפנדל הראשון לטובת הפועל ת"א היה המצאה. המקום שבו שאנחנו נמצאים הוא לא בגלל גיא, למרות ההפסדים".

עם יד על הלב, אתה מרוצה מהעבו־

"חבל מאוד ששינו זוארץ עזב. אני חושב שהוא יכול היה לעזור לכדורגל הישראלי. לא כועס עליו, אבל זו הייתה טעות לתת לו לעזוב"

"זה היה מביך. השחקנים עשו ג'וגינג על הפרקט"

סטיב קר היה נסער לאחר ה־128:95 המשפיל של גולדן סטייט בבית לבוסטון

ראיון מיוחד

"לחזור לראשות ההתאחדות? חס וחלילה"

ההתרסקות של מכבי פ"ת, המשבר של האחיין־מאמן, החשש מירידת ליגה, הכעס על השופטים, והטעות עם בניון ● אחרי ה־6:0 המשפיל מול הפועל ת"א, אבי לוזון מדבר בלי חשבון, שולל קאמבק ומתכונן לסרט מלחמה בתחתית

דה של גיא? הוא מסוגל להשאיר את הקבוצה בליגה?

"אני בטוח שהוא ישאיר אותנו, ואני משוכנע שגיא יהיה מאמן מכבי פ"ת בליגת העל. ואגיד לך עוד משהו, הקבוצה הזו לא תהיה בתחתית".

בשנים האחרונות שום דבר לא הולך לגיא. אתה לא חושש שהוא יסבך גם את מכבי פ"ת?

"הוא לא יכול לסבך אותנו. אם מכבי פ"ת לא הייתה מביאה את גיא לוזון, היא הייתה יורדת ליגה. רק בזכות גיא היא תישאר".

רבים טוענים שהייחוס המשפחתי עוזר לו למצוא קבוצות.

"מי שאומר את זה אין לו מושג. לא שווה אפילו התייחסות".

איפה טעיתם העונה?

"שהסכמנו לבקשה של יוסי בניון להשתחרר. זו הייתה הטעות הכי גדולה. הוא שחקן טוב וגם אישיות בחדר ההלבשה שמחברת את כולם".

מי המאמן טוב בליגה לדעתך?

"יש שלושה – יוסי אבוקסיס, ולדימיר איביץ' וברק בכר".

מה אתה חושב על ההחלטה של אלונה ברקת ללכת לפוליטיקה?

"צעד שעשה טוב לברקת, טוב לבאר־שבע וטוב לפוליטיקה הישראלית. אני מאחל לה בהצלחה שם".

בוא נדבר על ההתאחדות לכדורגל. מה אתה חושב על ההחלטה של היו"ר שינו זוארץ לעזוב כל כך מהר?

"חבל מאוד. אני חושב שהוא יכול היה לעזור לכדורגל הישראלי".

כועס עליו?

"לא, אבל זו הייתה טעות לתת לו לעזוב".

נראה שאין מתנדבים לתפקיד.

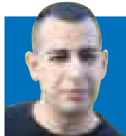
"זה לא נכון, יש הרבה שרוצים אבל לא מתאימים".

יש סיכוי לקאמבק שלך?

"חס וחלילה. הספיק לי".

"הטעות הכי גדולה שלנו העונה הייתה שהסכמנו לבקשה של בניון להשתחרר. הוא שחקן טוב ואישיות בחדר ההלבשה שמחברת את כולם"

מילה שלי
גיא לייבה

העונש של ריאל

בעוד שב־NBA קבוצות עמדו בתור כדי להחתים את לברון ג'יימס בן ה־34, לריאל מדריד היה את האומץ לשחרר את המקביל שלו בכדורגל, כריסטיאנו רונאלדו. היו כאלה ששיבחו את החוש העסקי של ריאל שמכרה אותו ב־100 מיליון יורו כי יבואו אחרים וצעירים ממנו, אבל רונאלדו יש רק אחד, והוא מהבודדים שאין ולא יהיה לו תחליף.

עם רונאלדו על המגרש, אפילו ביציע, ריאל לא מקבלת רביעייה מאיאקס ושלישייה מצסק"א. לא רק השערים חסרים, גם ההרתעה שיצר. אין קבוצה שלא פחדה ממנו, אף אחת לא עצרה אותו, וזה חילחל ליריבות. אפילו אם ריאל הייתה בפיגור 3:0, ההרגשה הייתה שרונאלדו יסדר את זה.

ושלשום הילדים של איאקס באו ועשו משולשים בחלק המגרש של הבלאנקוס. לא עניין אותם מודריץ' או בנזמה, הם לא הפחידו אותם אפילו קצת. אף קבוצה מלבד ברצלונה לא העזה לעשות את זה בברנבאו בתקופת CR7, הן היו מסתגרות ומקוות לטוב. ישב להן בראש שכריסטיאנו יעניש מתישהו, וזה בדרך כלל קרה.

עכשיו יובנטוס היא זאת שנהנית מהילת רונאלדו, ולמרות שהיא בפיגור מול אתלטיקו, יש תחושה באוויר שהיא מסוגלת להפוך. האפשרות שכריסטיאנו יבקיע שלושער תמיד ריאלית, אפילו אם היה חלש עד כה בליגת האלופות. כי זה היתרון של שחקנים כמו לברון ורונאלדו, אי־אפשר להספיד אותם. הם עשו את הבלתי אפשרי שוב ושוב, ולהמר נגדם זה כמו להמר שרכבת ישראל תגיע בזמן. את זה ריאל הפסידה, ואף שחקן שתביא לא ימלא את החור.

אופסייד
ליאו אטלמן

טלוויזיה

ערוץ ONE (50)
10:30 – כדורעף תיכונים, גמר תלמידות, מוסינזון הוד השרון – גלילי כפר־סבא
14:00 – גמר תלמידים, מבואות עירון – גלילי כפר־סבא

ספורט 1 (51)
19:45, 21:50 – שמינית גמר הליגה האירופית
04:00 – ראלי מקסיקו

ספורט 2 (52)
19:45 – ליגה אירופית, רן – ארסנל
21:50 – נאפולי – רד בול זלצבורג
23:55 – ליברטדורס, הוראקאן – קרוזיירו
01:55 – קיטו – פניארול
03:55 – דפורטיבו לארה – אמלק

ספורט 3 (53)
19:45 – ליגה אירופית, סביליה – סלביה פראג
21:50 – ולנסיה – קרסנודאר
23:45 – טניס נשים, אינדיאן וולס

ספורט 4 (54)
19:45 – ליגה אירופית, פרנקפורט – אינטר
21:50 – צ'לסי – דינמו קייב
23:45 – טניס גברים, אינדיאן וולס

5 SPORT (55)
18:55 – כדורסל נשים, גמר גביע המדינה, אליצור רמלה – מכבי רמת־חן
21:30 – יורוליג, באיירן מינכן – מכבי ת"א
03:00 – NBA, מילווקי – אינדיאנה

5 LIVE (58)
19:55 – יורוליג, ז'לגיריס – גראן קנאריה

5 STARS (555 הוט, 59 יס)
19:10 – דרושפאקה – פנאתינייקוס
21:55 – ריאל מדריד – פנרבחצ'ה

ספורט ynet ידיעות אחרונות
עורך: ניקי לוי | משנה לעורך: רועי גינת
www.ynet.co.il/sport
sport@yedioth.co.il
פקס: 03־6082203

"אנחנו נמצאים ברגע חשוך בכדורגל האיטלקי"

ראיון בלעדי

כוכב העבר אלסנדרו דל פיירו, שהגיע לארץ כאורח בפעילות שיווקית של "הייניקן", מוטרד ממצב הנבחרת אותה הוביל לזכייה במונדיאל ב־2006: "אנחנו חייבים להתחיל מיידית בשיקום, לעבור מהפכה" ● הסמל של יובנטוס גם מודאג מהבריחה שלה לליגה האיטלקית ("צריך שתהיה יותר תחרות"), ומרוצה ממה שראה בישראל: "יש לכם ארץ נהדרת ועמוסה באוהדי יובה"

לא היסס לרדת לליגה השנייה. דל פיירו במדי יובנטוס | צילומים: גטי אימג'ס, עוז מועלם

נדב צנציפר

 ההשוואה המחמיאה ביותר שקיבל במהלך הקריירה אלסנדרו דל פיירו, אחד מאחרוני הפנטזיסטים בכדורגל האיטלקי, היא לפינטוריקיו, צייר מתקופת הרנסנס. בתרבות בה גדל, קשה לתת לאדם כבוד גדול מכך.

בכדורגל העולמי כבר אין סמלים כמו דל פיירו (44). איפה תמצאו עוד סופרסטאר ששיחק באותה קבוצה במשך 19 שנה, מסכים לרדת איתה לליגה השנייה ולהנהיג אותה בחזרה לטופ, מסרב לעבור לקבוצות בכירות אחרות גם אחרי שהפך לשחקן ספסל ולא מלכלך על המועדון גם אחרי הפרידה?

דל פיירו הגיע יחד עם אגדה איטלקית אחרת, אנדראה פירלו, במסגרת פעילות שיווקית של מותג הבירה "הייניקן". בימים בהם הנבחרת שלהם מחפשת להתרומם מהתחתית אליה נפלה, היה מיוחד לראות בחדר אחד שני שחקנים שכבשו בדו־קרב הפנדלים שהביא לאיטליה את גביע העולם ב־2006.

דל פיירו שונה לגמרי מפירלו המסוגר: הוא לא מפסיק לעשות צחוקים, זורם עם כל מה שנקרה בדרכו ומפזר סטאר קוואליטי. בראיון בלעדי ל"ידיעות אחרונות" הוא דיבר, בין השאר, על אותו חיבור מיוחד עם יובנטוס: "אני ביובה, פרנצ'סקו טוטי ברומא ופאולו מאלדיני במילאן, כולנו חלק מההיסטוריה של המועדונים ששיחקנו בהם. זה גם היופי של התקופה ההיא, תקופה אחרת מאשר היום".

ב־2006, כאשר יובנטוס הורדה ליגה בגלל המעורבות שלה בפרשת השחיתות בכדורגל האיטלקי, היה לך קשה להחליט להישאר?

"זו הייתה החלטה קלה מאוד, היה לי ברור שאני יורד לליגה השנייה. הייתי אוהד יובנטוס, הייתי הקפטן של הקבוצה, הבנתי שזה הפרק שאני חייב להגיד לבעלים שאני נשאר. זה משהו שהרגשתי בעומק ליבי, ואני מאוד גאה להיות חלק מההצלחה בחזרה שלנו, מהעלייה עד לזכייה באליפות בעונה האחרונה שלי".

ליגה ללא תחרות

"זוכה בכל שנה בתארים" זו דרך עדינה לתאר את הדומיננטיות המוחלטת של יובנטוס בסריה א'. בעוד דל פיירו זכה עם הקבוצה בשש אליפויות בין 1995 ל־2012, והוסיף גביע אחד (וגם הנפה אחת של גביע האלופות), יובה נמצאת כרגע ברצף של שבע אליפויות, וטסה לשמינית אחרי שניצחה לפני מספר ימים בנאפולי במשחק העונה ופתחה פער של 16 נקודות מהמקום השני. בארבע השנים החולפות היא גם זכתה בדאבל (השנה כבר הודחה מהגביע).

איך אתה מסביר את השליטה המוחלטת של המועדון בכדורגל האיטלקי?

"בתקופה שלי התמודדו מולנו קבוצות גדולות שהעמידו מילאן, אינטר, פארמה ופיורנטינה. אחרי הסקנדל ב־2006 הכל השתנה באיטליה. כל קבוצה הייתה צריכה לבנות עצמה מחדש, בעיקר יובנטוס שספגה את העונש הכבד ביותר עד שחזרה לעניינים לפני שבע שנים. כאוהד, נותר לי למחוא כפיים למה שהיא עושה בליגה, אבל כאנשי כדורגל אנחנו יודעים שצריך שתהיה יותר תחרות, ואולי זה יקרה בשנה הבאה. חשבתי שכבר השנה נראה את אינטר מאיימת על האליפות, אבל הארגון, ההנהלה, הצוות המקצועי והשחקנים ביובנטוס מושלמים כרגע. יובה פתחה פער גדול מדי מיתר הקבוצות באיטליה, ייקח זמן לסגור אותו".

עוד שינוי מתקופתך הוא האצטדיון החדש, שהספקת לשחק בו רק עונה אחת.

"אתה לא מבין כמה אצטדיון חדיש עם תנאים מדהימים יכול לשנות דינמיקה של מועדון שלם. בדלה אלפי הקהל היה רחוק מהמגרש, ועכשיו 41 אלף אוהדים קרובים ושמחים להיות באצטדיון שיש בו אווירה, מגרש שנותן אנרגיות וכוח. אצטדיונים חדישים נותנים ביטחון לקבוצות הביתיות".

היום יש גיבור חדש בטורינו, כריסטיאנו רונאלדו.

"המעבר שלו ליובה דומה לזה של לברון ג'יימס ללייקרס, עם הבדל אחד – יובה זוכה בכל שנה בתארים, ובלייקרס צריך לבנות הכל מחדש. ההגעה של רונאלדו החזירה שחקנים גדולים לליגה האיטלקית, הכניסה צבע לאפרוריות שלה".

הוא יציל את הקבוצה מהדחה בשמינית גמר הצ'מפיונס? לא קל למחוק פיגור 2:0 מול אתלטיקו מדריד.

"זה בהחלט אפשרי, אבל חשוב לזכור שגם הצירוף של רונאלדו לא מבטיח זכייה בליגת האלופות".

לראות את המונדיאל מבחוץ

בקיץ האחרון, לראשונה אחרי 60 שנה, אוהדי הכדורגל האיטלקים לא זכו לראות את הנבחרת שלהם במונדיאל. מהמקום ה־18 בעולם נראה שהחזרה שלה לטופ עדיין רחוקה ומסובכת. וזו נקודה שמכאיבה במיוחד לדל פיירו.

"אנחנו נמצאים ברגע חשוך בכדורגל האיטלקי", אומר כוכב העבר, "הכישלון בהעפלה למונדיאל היה אסון. אנחנו חייבים להתחיל מיידית בשיקום. הכדורגל האיטלקי כולו צריך לעבור מהפכה: מהנבחרת, דרך הליגה ועד טיפול בכישרונות צעירים".

הנקודה האחרונה היא בדיוק זו שמאמני הנבחרת האחרונים התלוננו עליה, כמות הדקות הנמוכה של השחקנים המקומיים בליגה האיטלקית. יש לכך פתרון?

"אין תשובה קלה, יש כמה שלבים שצריך לעבור כדי להגיע למקום הנכון. בדור שלי, למשל, היו לנו 15 שחקנים שהיו יכולים לשחק בכל מועדון בעולם, אבל זה לא רק עניין של שנתון – בעבר היו יותר אפשרויות לשחק בליגה".

המסלול שלך אחרי יובנטוס היה קצת מוזר, סידני האוסטרלית ואז דלהי מהודו.

"עשיתי הכל עם יובה, זכיתי בכל תואר אפשרי, ולא הייתי מסוגל לשחק בקבוצה אחרת באיטליה או באירופה, אז החלטתי ללכת למקום אחר, לחוויה חדשה. רציתי לראות תרבויות אחרות".

כבשת בחצי גמר המונדיאל, הוספת פנדל בגמר. מבחינתך, מהו הרגע הגדול ביותר?

"למזלי, היו לי הרבה רגעים גדולים. ברור שתארים הם הכי חשובים, ולכן הזכייה בגביע העולמי היא עדיין מעל כולן".

מי השחקן הכי גדול ששיחקת איתו?

"תגיד לי אתה. שיחקתי 19 שנים ביובנטוס עם שמות כמו רוברטו באג'יו, ג'אנלוקה ויאלי וזינדין זידאן, ושיחקתי נגד שחקנים כמו מרקו ואן באסטן, רונאלדו הברזילאי, לאו מסי ורונאלדו. אין פה אחד שגדול מהאחר".

דל פיירו יסיים היום את הביקור שלו בארץ. למי שהספיק לשכוח, הוא כבר היה כאן בעבר, וב־2004 מחק שער יתרון של ברוך דגו וסידר ליובנטוס 1:1 מול מכבי ת"א עם שוויון במחצית השנייה בליגת האלופות. "הפעם הספקתי לבקר בירושלים", הוא מספר, "לראות אנשים רבים, ליהנות ממזג האוויר. יש לכם ארץ נהדרת ועמוסה באוהדי יובה, שזה מצוין".

אלסנדרו דל פיירו

נולד: 9.11.1974
קבוצות: פאדובה, יובנטוס, סידני, דלהי דינמוס
תארים (כולם עם יובנטוס): 6 אליפויות, ליגת האלופות, גביע איטלקי, 4 סופרקופה איטלקי, סופרקאפ אירופי, גביע ביניבשתי
הופעות בנבחרת: 91
שערים בנבחרת: 27
הישג שיא: זכייה במונדיאל 2006
הישגים נוספים: שיאן ההופעות (705) והשערים (290) של יובנטוס בכל הזמנים

מדושאן עונג

קוסם בן 30: השואו של קשר איאקס דושאן טאדיץ' בברנבאו השאיר אבק לשחקן השנה בעולם לוקה מודריץ' ● יונייטד הדהימה והעיפה את פ.ס.ז'

טאדיץ' בערב הגדול שלו, שלשום במדריד צילום: רויטרס

יאיר קטן

דושאן טאדיץ' הוא אחת הדוגמאות החדות ביותר ל"שחקן מבוזבז". החל מהמונדיאל ועד לרגע השיא שלשום, הוא עובר חודשים נפלאים של קבלת ההכרה שמגיעה לו, אבל בגיל 30, הקשר הסרבי הוא בעיקר החמצה בקנה מידה עולמי.

הכל הלך אצלו לאט מדי. במקום לפרוץ, הוא דישדש. מוויוודינה הקטנה הוא יצא להולנד רק בגיל 22, וגם אז לא שיחק בקבוצות המובילות, אלא בכרונינגן ובטוונטה. כשכבר הגיע לפרמייר־ליג, זה היה במדי סאות'המפטון, והוא העביר שם ארבע עונות רחוקות מהטופ. גם כאשר התעלה על עצמו, זה הספיק רק כדי לקחת אותה למקום השישי.

רק בגיל 30 הכל התפוצץ. בתור המוח של סרביה, הוא שיחק ברוסיה בטורניר הגדול הראשון שלו והיה אחת מנקודות האור בנבחרת. אחרי המונדיאל הוא חזר להולנד, אבל הפעם לקבוצה בדרגה שונה לחלוטין בדמות איאקס.

אחרי שכבש 23 שערים בסך הכל בארבע העונות שלו באנגליה, העונה הוא כבר עומד על 26 בתוספת 15 בישולים. מה שהוא עשה שלשום מול ריאל מדריד היה שערוריית: במה שכבר תויג כאחד מהבישולים הגדולים בתולדות ליגת האלופות, טאדיץ' פרץ לעבר השער, סובב את קאסמירו בתרגיל יפהפה ואז נתן פס מושלם לדויד נרס שקבע 0:2. זה היה הבישול השני שלו במשחק, ומאוחר יותר הגיעה הפצצה לחיבורים שקבעה 0:3 וגמרה את הסיפור.

קשה לשים את האצבע על הסיבה המדויקת שגרמה לכך שטאדיץ' נתקע. הסקאוטים הכירו אותו והוא עבר מסלול של התקדמות, אבל לא הצליח לשמור על עקביות ונטה להיעלם לתקופות ארוכות. באיאקס הכל שונה. טאדיץ' שיחק רוב הקריירה באגף שמאל, אבל קיבל גם תפקידים אחרים בחוליית הקישור, והתקשה להתבטא כאיש שבמרכז. מאמן איאקס אריק טן האך משתמש בו פה ושם בחלק הקדמי, ומול ריאל הוא תופקד כחלוץ חופשי שביצע תנועה אינסופית שהטריפה את ריאל.

איאקס החליטה ללכת על שחקן שנמצא בשלב מאוחר בקריירה. ההופעה המפחידה שלו בברנבאו מעלה תהיות בנוגע להצגות שהיינו יכולים ליהנות מהן.

וצריך לדבר גם על לוקה מודריץ'. לפני המשחק, שחקן השנה בעולם טען שאף אחד משחקני ריאל לא עשה צעד קדימה כדי לתפוס את מקומו של כריסטיאנו רונאלדו – אבל את הביקורת הוא צריך להפנות כלפי עצמו. מול איאקס הוא נראה מנותק ומבוגר, בעיקר לעומת פרנקי דה יונג שנתן שואו. שימו לב לתרומה של הקרואטי העונה: שלושה שערים, שישה בישולים. זה כל מה שהאיש שהקדים את רונאלדו ולאו מסי בכל המשאלים סיפק.

העונה של ריאל גמורה, ותהיה קשה יותר בלי ויניסיוס ג'וניור שקרע רצועה בקרסול. אבל מודריץ' עדיין יכול לקחת על עצמו יותר אחריות ומנהיגות ולדאוג שזה יסתיים יפה.

הנס של יונייטד, גרסת 2019

לא רק שזה שוב קרה לפ.ס.ז', אלא שמנצ'סטר יונייטד שיחזרה רגע ענק מההיסטוריה שלה. אחרי משחק מטורף לחלוטין בפארק דה פראנס, יונייטד ניצחה את הצרפתים 1:3 בזכות פנדל בתוספת הזמן שנשרק בזכות ה־VAR, ועלתה עם 3:3 בסיכום בזכות שערי חוץ! פשוט אי־אפשר להאמין.

אחרי 0:2 באולד טראפורד נראה היה שפ.ס.ז' בדרך הבטוחה לרבע הגמר, אבל כמו שעשתה בקביעות בשנים האחרונות (זוכרים את המהפך של ברצלונה?), בעטה בדלי באופן מופרע. כבר בדקה השנייה תילו קרר מסר כדור גרוע לאחור, ורומלו לוקאקו חטף אותו וכבש. ז'ואן ברנאט השווה (12), אבל בדקה ה־30 הגיעה טעות לא אופיינית של ג'יג'י בופון, ששמט כדור ואיפשר ללוקאקו להשלים צמד שלישי ברציפות.

ואז הגיעה תוספת הזמן. כמו באותו גמר מפורסם מול באיירן מינכן. אז אולה גונאר סולשיאר הבקיע לזכות יונייטד, הפעם הוא הביא את הקסם שלו כמנג'ר. בעיטה מרחוק פגעה בפרסנל קימפמבה ויצאה לקרן, אך לפתע השופט דאמיר סקומינה קיבל איתות משופטי הווידיאו – יד של קימפמבה, פנדל. שחקני פ.ס.ז' ההמומים מחו ללא תועלת, ובדקה ה־94 מרקוס רשפורד שיגר בעוצמה את יונייטד לרבע הגמר. איז דברים כאלה.

החוליה החלשה. סטודמאייר נגד נפטונאס **אתמול** | צילום: אתר פיב"א

שליטה בליטא

שלישיית הזרים הלוהטת, הפריחה של תמיר בלאט ● למרות החלודה של סטודמאייר, הניצחון המשכנע על נפטונאס נותן להפועל ירושלים הרבה סיבות לאופטימיות

אפרת עמורבן

תשע בריבוע. הפועל ירושלים לא עוצרת עם הניצחון התשיעי ברציפות בכל המסגרות, הפעם 74:86 על נפטונאס במשחק הראשון בשמינית גמר ליגת האלופות של פיב"א. הגומלין יתקיים בשבוע הבא בפיס ארנה, והיתרון שהושג אמש בליטא אמור להספיק כדי להעפיל לרבע הגמר – אולי בדרך לפיינל־פור של המפעל שאמור להתקיים בירושלים.

יריבה ראויה. בשלב הבתים שחקניו של עודד קטש ניצחו בממוצע של 16 נקודות הפרש ורק חיכו לשלבים המאוחרים כדי לפגוש יריבות איכותיות יותר, בדיוק כמו נפטונאס שניצחה את ז'לגיריס שלוש פעמים העונה ולא עשתה חיים קלים לאדומים. אחרי פתיחה טובה של ירושלים (0:10), הליטאים חזרו למשחק ועלו ליתרון 43:47 בתחילת הרבע השלישי, אבל ריצת 0:14 סגרה עניין.

ישראלים מסופסלים. מי שיצאו אתמול פחות מרוצים מהסיטואציה הם הישראלים ליאור אליהו, בר טימור ואלכס צ'וברביץ', שסיימו את המשחק עם אפס דקות. לעומתם, יוגב אוחיון קיבל 11 דקות, ותמיר בלאט, הישראלי היחיד שפותח בחמישייה באירופה וגם מחזיר על הקרדיט, סיים עם 11 נקודות ו־10 אסיסטים. מה שנתן לירושלים את היתרון המשמעותי היה שימוש נכון בג'וש אואנס, טיישון תומאס ודשון באטלר, שניצלו את ההגנה הרופפת של הליטאים ויצרו נקודות קלות באזור הצבע. בפן ההגנתי, הם הצליחו לעצור את כוכב נפטונאס ג'ראי גראנט על 8 נקודות בלבד.

אמארה חלוד. החוליה החלשה של ירושלים אתמול היה אמארה סטודמאייר החלוד, שלא רשום לזירה המקומית ובגלל משחקי הגביע ופגרת הנבחרת לא השתתף במשחק רשמי במשך חודש. זה התבטא אצלו בסטטיסטיקה דלה של 5 נקודות ו־6 ריבאונדים, ובתסכול שהוציא אחרי שקיבל עבירה טכנית בתחילת הרבע השני והתחיל למחוא כפיים לעבר השופט בזמן שאנשי הספסל ניסו להרגיעו.

קלעו לירושלים: פלדין 17, באטלר 15 (8 ריב'), תומאס 14, בלאט 11 (10 אס'), אואנס 10, אוחיון 6, סטודמאייר ובראון 5, קונגר 3. הרבו לנפטונאס: דליניקייטיס 16, וויליאמס 14.

יורופקאפ. עירוני נס־ציונה הובסה בחוץ על ידי אלופת דנמרק באקן ברס 91:74 במשחק הראשון בשמינית הגמר. הגומלין ייערך בארץ בשבוע הבא. הרבו לנס־ציונה: זאנה 19, קוק 18, בראון ודן 13.

תקועים מעבר לקשת

ההתקפה לא זזה ושחקני מכבי ת"א נאלצים לזרוק יותר מדי שלשות, בלי הרבה הצלחה

25.6 מספר השלשות שמכבי ת"א זורקת בממוצע למשחק – מקום רביעי ביורוליג

34.8 האחוזים הנמוכים משלוש של מכבי ת"א – מקום 13 בלבד ביורוליג

אפרת עמורבן

מכבי ת"א מדורגת עשירית בטבלת היורוליג ועדיין לא הבטיחה את מקומה בהצלבה. כדי לשמור על סיכוי ממשי להגיע לשם היא חייבת לצאת הערב (21.30) עם ניצחון ממשחק החוץ נגד באיירן מינכן, אחת היריבות על המקום השמיני.

מאז שהתחיל הסיבוב השני הצהובים מרגישים יותר את הלחץ, מה שמתבטא בעיקר בחוסר יכולת להתמודד עם הגנת היריבות בתוך אזור הצבע והעדפה לסיים חלק גדול מההתקפות בזריקות מחוץ לקשת. מכבי מדורגת רביעית ביורוליג בזריקות מהשלוש (615), אבל נאלצת להסתפק במקום ה־13 באחוזי ההצלחה (34.8). בסיבוב הראשון היא רשמה 38 אחוז, ואילו בתשעת המשחקים האחרונים המספר צנח ל־30.

אחת הבעיות המרכזיות בהתקפה הצהובה היא השימוש הלקוי בשחקני הקו הקדמי – בלאק, טיוס ואובראיינט – שלא מקבלים מספיק כדורים בצבע. אובראיינט מנסה את כוחו גם מחוץ לקשת והוא מדורג שני בקבוצה בכמות הזריקות (93) עם 32 אחוזי הצלחה, מה שמסיט אותו מהנקודה על הפרקט בה הצהובים צריכים אותו בהתקפה.

בעיה נוספת היא שרוב ההתקפות מסתיימות אצל הגארדים ג'רמי פארגו וסקוטי ווילבקין, שירד משמעותית באחוזים שלו מהעונה שעברה – 42.8 בדרושפאקה לעומת 34 העונה (54 מ־159). מהנתונים הסטטיסטיים עולה כי אין פערים משמעותיים בין האחוזים משלוש הקבוצתיים בניצחונות או בהפסדים, כך שזה לא גורם משנה משחק.

נשים: רמלה או רמת־חן?

אליצור רמלה בפעם השישית, או זכייה חמישית של מכבי רמת־חן? את התשובה נדע הערב (19.00) כששתיים ייפגשו בבית מכבי בראשל"צ בגמר גביע המדינה לנשים.

מאמן רמלה אלי רבי הדריך את שירה העליון (מאמנת רמת־חן) עוד כשזו הייתה בכיתה ז': "אני מאוד שמח ומתרגש לראות את ההתפתחות שלה כאדם וכמאמן. אני תמיד מאחל לה הצלחה, גם כשהיא משחקת נגדי". העליון: "אלי הוא אחד המודלים שלי וחבר טוב, אבל יש לנו אחריות ומשימה, וצריך להתרכז במה שצריך". **(רענן וייס)**

טבלת היורוליג

	מש	נצ	הפ	הפ' סלים	נק
1. פנרבחצ'ה	24	21	3	252	45
2. צסק"א מוסקבה	24	19	5	172	43
3. ריאל מדריד	24	18	6	209	42
4. אנאדולו אפס	24	15	9	105	39
5. ברצלונה	24	15	9	56	39
6. מילאנו	24	13	11	33	37
7. באסקוניה	24	12	12	39	36
8. אולימפיאקוס	24	12	12	3	36
9. באיירן מינכן	24	12	12	-27	36
10. מכבי ת"א	24	11	13	-4	35
11. פנאתינייקוס	24	11	13	-21	35
12. ז'לגיריס קובנה	24	9	15	-43	33
13. חימקי מוסקבה	24	9	15	-45	33
14. גראן קנאריה	24	6	18	-237	30
15. בודוצ'נוסט	24	6	18	-239	30
16. דרושפאקה	24	3	21	-253	27

עוד הערב: דרושפאקה - פנאתינייקוס, ז'לגיריס - גראן קנאריה, ריאל מדריד - פנרבחצ'ה (ספי פסטרנק)

משפחה גאה

הדוד איציק קרא לשופט "הומו", הדוד עמוס ליגלג על מאמנים אחרים, ורק לאחיין שעושה בושות אין להם טענות. וגם: יואב כץ והצל

הגרעין הקשה

הלוזונים פולטים וסופגים

"בועטים את ההומופוביה מהכדורגל". זו הייתה סיסמת משחק הראווה בין נבחרת ריינבול, המורכבת משחקני הקהילה הגאה וסטרייטים, לבין קבוצת נוער מאוחדת של הפועל ומכבי הרצליה שחוזקה בשחקנים מליגת העל. שלושה ימים קודם הפסידה מכבי פ"ת 2:0 למכבי ת"א, והשופט רועי ריינשרייבר דיווח כי יצחק לוזון צעק לעברו בהפסקה "פחדן, אפס, הומו, תפרוש מכדורגל".

י. לוזון, שהיה רשום כמנהל האירוע מטעם מכבי פ"ת, הועמד אתמול לדין, נקנס ב־2,000 שקל והורחק משני משחקים. מדובר בהוגה דעות ידוע, שבין אבחנותיו המפורסמות זכור במיוחד הגילוי: "עיתונאים אלה הומואים, אלה לא אנשים". לא מזמן הוא חזר משנתיים השעיה מכל תפקידיו בהתאחדות, לאחר שהורשע בקשירת קשר לביצוע פשע, הסגת גבול ושימוש ברכב ללא רשות. את השופט המחוזי צבי גורפינקל, שגזר עליו שישה חודשי עבודות שירות, הוא לא כינה "אפס והומו", אולי בגלל שזה היה בעסקת טיעון.

חודש לפני ההתנפלות על ריינשרייבר הפסידה מכבי פ"ת להפועל חיפה 4:2, ושם בלט בסגנונו נציג בכיר יותר מהמשפחה המשתלחת. "במחצית", דיווח השופט עידן לייבה, "מר לוזון אבי, יו"ר מכבי פ"ת, התפרץ לעברנו וצעק: 'לקחתם לי גול חוקי, כל הזמן אתם מז..... אותנו'". למרות שהמילה שצונזרה כאן לא הייתה "מזמינים", היו"ר המעודן זומן לבית הדין, וגם הוא נקנס ב־2,000 שקל והורחק משני משחקים.

את מכבי פ"ת אימן במשחק הזה מ"מ (מוראד מגמאדוב), ואת הפועל חיפה שרון מימר, ההוא שעמוס לוזון כינה בעונה שעברה "סמרטוט", ושאיציק לוזון אמר עליו בזלזול: "מימר לא יכול לאמן נערים. מי בכלל מדבר איתו על העונה הבאה? שלום, ושלא יבוא בחלום". בסוף ה"סמרטוט" בא להם במציאות, וניצח אותם בקלות. לפני שבועיים, כשעמוס רצה להמחיש את כישלונו של ניר קלינגר (שהעליב את אחיינו) בבית"ר ירושלים, הוא הביא כדוגמה את ההצלחה של מימר בהפועל חיפה. כלומר העלה על נס את הסמרטוט.

ואז הם מינו את האחיין למאמן מכבי פ"ת, או יותר נכון הפצירו בו לחזור, ולרגע אפשר היה לחשוב שמדובר בפפ גווארדיולה, ולא במי שברח מהפועל ת"א, נפל במכבי חיפה וצנח עם בית"ר ירושלים. במערכה האחרונה במושבה הוא הפסיד 6:0 להפועל ת"א של קובי רפואה, שגם הוא אימן אצל הלוזונים לא מזמן, ועכשיו חזר אליהם בחלום. בלהות.

לפני שנה וחצי, כשרפואה התפטר ממכבי פ"ת, אבי לוזון לא ממש הצטער. "אותי בסופו של דבר מעניין שהמאמנים יביאו לנו תוצאות", אמר אז היו"ר, שהשבוע נשמע קצת אחרת. "הכל שטויות, אין קשר לגיא, כל מאמן היה נשאר", הרגיע דוד אבי בנוגע למעמד מאמנו הנוכחי. ברור. וכשנזכרים בדרבי התל־אביבי מלפני שתי עונות, כשהאחיין חטף חמישייה עם היריבה שנתנה לו עכשיו שישייה, מישהו יכול לטעון שהוא לא מביא תוצאות?

החשבונאי

כץ שכח מהאליפות ומשפירא

על ניסיונותיו המגוחכים של יואב כץ להתכחש או להצניע ככל האפשר את האליפות ההיסטורית שהביא רובי שפירא להפועל חיפה נכתב כאן לא פעם בעבר. אבל הקטנוניות וההתחשבנות של המועדון בראשות הנשיא הנוכחי ממשיכה לשבור שיאים. עד כדי כך שבאתר הרשמי, תחת הכותרת "ארון תארים", הופיעו זכייה אחת ב"גביע העשור", אחת בגביע "אלוף האלופים", ארבע בגביע המדינה ושלוש בגביע הטוטו. צלחת אליפות? להד"ם.

צילום מסך מאתר הפועל חיפה. מה חסר?

גביע העשור, חשוב לספר לדור הצעיר, הושג ב־1958. המדינה חגגה עשר שנות עצמאות, והפועל חיפה ניצחה 0:2 את הפועל ירושלים באצטדיון "באסה" ביפו. באסה סבבה, גם גביע הטוטו זה נחמד, ובטח גביעי המדינה, אבל לאן נעלם התואר היוקרתי מכולם?

את השאלה הזו הפניתי אתמול למועדון, עם קושיה נוספת על האתר הרשמי והסלקטיבי: מדוע בפרק "היסטוריה" לא מוזכר כלל שמו של רובי שפירא ז"ל? תשובתם: "האתר נמצא בהליך של שדרוג ופיתוח. מדובר בטעות טכנית שתתוקן באופן מיידי". עד אמש לפחות זה לא קרה.

האם הם גם יואילו להזכיר את שמו של הנשיא המיתולוגי? נצטרך לחכות ולראות. בינתיים, כשאתם נכנסים לאתר של הפועל חיפה, דמיינו לעצמכם שליד תמונת החשבונאי הקטנוני שנקרא נשיא המועדון מופיע צל גדול של האיש שהביא להם אליפות.

השערורייה

כך טורטרו נערי בית־שאן

לפני כחודשיים נקבע משחק בליגה לנערים ג' מחוז יזרעאל, בין הפועל אום אל־פאחם להפועל בית־שאן מסילות, בשעה 14.45 במגרש בכפר קרע. כדי להגיע בזמן, הוצאו השחקנים בני ה־15 מהלימודים בבית־שאן, והגיעו למגרש 45 דקות לפני שריקת הפתיחה. אז גם התברר להם שבמקום אין צוות רפואי כמתחייב בתקנון, ולאחר כרבע שעה של המתנה החליט השופט אביב הנדי לבטל את המשחק.

בבית הדין המשמעתי טענה אום אל־פאחם שהחובש "התעכב בגלל הפקקים". הדיינית וופא זועבי־פאהום ערכה בירור, קבעה שהשופט לא חיכה יותר מ־15 דקות, ואף ציינה ש"איחור החובש היה כנראה בלתי נשלט". בגזר הדין היא הסתפקה ב־800 שקל קנס על־תנאי(!) לקבוצה המארחת, וקבעה משחק חוזר. הרשלנים מאום אל־פאחם לא שילמו שקל, השופט שמיהר לבטל את המשחק המשיך לשפוט כרגיל, ורק הנערים שבסך הכל רצו לשחק כדורגל טורטרו לחינם.

המשחק החוזר נקבע ל־22 בפברואר, באום אל־פאחם, בשעה 13.00. הנערים מבית־שאן שוב הוצאו מבית הספר לפני תום הלימודים, התייצבו בזמן, וגילו שהמארחת – שביקשה משחק חוזר – לא התייצבה. זה המקום לספר שבדיוק שבועיים קודם הועמדה הפועל אום אל־פאחם לדין על אותה עבירה בדיוק – אי־הופעת חובש למשחק מול צעירי טורעאן – נקנסה ע"י דיין אחר ב־1,000 שקל, וספגה הפסד טכני.

הפעם, במקרה של בית־שאן, דיין שלישי הסתפק ב־200 שקל קנס ובהפסקת פעילות עד סוף העונה, על־תנאי. את תוצאת המשחק הוא לא קבע, וגם פניות של מנהלי בית־שאן למחלקה המשפטית של ההתאחדות לא פתרו את התעלומה. רק שלשום בערב, לאחר פניית המדור, עודכנה סוף־סוף התוצאה – 0:3 טכני לבית־שאן מסילות. שחקניה הצעירים אמנם הפסידו כמה שעות לימוד, אבל קיבלו יופי של שיעור על הפקרות, אטימות, חוסר אחידות בבתי הדין של ההתאחדות, ואי־צדק.

האוטוריטה

שגיא וה־VAR שהוליד עכבר

שמינית גמר הצ'מפיונס, דקה 62 בברנבאו, איאקס עולה ל־0:3 מול ריאל. ההילוך החוזר מראה שבתחילת המהלך עבר הכדור את קו האורך ויצא לחוץ. מדריד ההמומה, אמסטרדם הנלהבת ומיליוני חובבי כדורגל בעולם מחכים ל־VAR, ורק חופר־העל בהרצליה סגור על עצמו.

"פה לא יהיה גול! פה לא יהיה גול!", פוסק ה"פרשן" שגיא כהן. "אין פה גול! שכח, שכח מזה, אין פה גול!".

השדר נדב יעקבי ניסה לסייג: "מיד נקבל את ההחלטה הסופית", אך החוזה בכוכבים בשלו: "אין ספק! במלוא היקפו יצא החוצה, ולא יהיה פה גול!".

"נחכה", ממליץ שוב יעקבי. "עזוב, אין פה גול!", מהסה אותו כהן. "לא, פה לא יהיה גול!"

היה גול!!!

מילה זו מילה

"מסי חייב להחזיק את הכדור הרבה יותר ברגל"

אלון חזן, שהגיע היישר מהטריבונה באשדוד כדי לפרשן את הקלאסיקו הספרדי. אז למי קראתם פרעוש?

אלופה בהפרעה

השפלה ביתית וכוכב שעוקץ את המאמן ● אחרי הפגרה, גולדן סטייט שוב לחוצה ● סער גיט

הייוורד וארווינג לא נותנים לדוראנט לנשום
צילום: איי־פי

33
ההפסד לבוסטון היה הכי גבוה של גולדן סטייט בבית מאז 2009

7:0
המאזן של גולדן סטייט במשחקים בהם קלעה 99 נקודות או פחות

לא חזרה מהחופש

גולדן סטייט אחרי ולפני האולסטאר

קטגוריה	לפני	אחרי
נקודות	118.8	113.4
נקודות שספגת	111.7	117.9
אסיסטים	29.5	25.6
אחוזים ל־3	38.4	34.1
אחוזי הצלחה	(16:41) 71.9	(4:3) 42.9

חלק ממה שהפך את גולדן סטייט למה שהיא היום קשור לסגנון. אלה לא רק האליפויות והניצחונות, אלא גם הקלות המרגיזה לפעמים שבה הושגו.

רק שלקלות הזאת יש את הגבול שלה, ובאופן מפתיע הוא התגלה שוב דווקא נגד בוסטון שהגיעה למשחק באורקל ארנה בתקופה מבאסת. גולדן סטייט היא עדיין הפייבוריטית לזכות באליפות שלישית ברצף גם אחרי הבומבה שחטפה מהסלטיקס, 128:95, שהפך להשפלה הביתית הכי גדולה של הקבוצה בעידן סטיב קר (ההפסד הכי גבוה בבית מאז 2009). אבל אם האליפות תלך השנה למועדון אחר, ההפסד הזה יזכה להתייחסות מיוחדת בניסיון לסמן את התחנות שבהן האימפריה התחילה לרדת מגדולתה. גם אם עכשיו זה עדיין מרגיש רחוק ולא ריאלי.

אחרי התבוסה, המאמן סטיב קר עשה מה שהרבה מאמנים היו עושים כנראה – מבהירים שהם לא מרוצים – ואמר שנראה לו "כאילו אנחנו בג'וגינג על הפרקט". קר דיבר על כך ש"זה מתחיל עם תשוקה, עם כעס, עם אינטנסיביות". קווין דוראנט, שקלע 18 נקודות (0 מ־5 לשלוש, 5 איבודים) ואולי יעזוב את האימפריה בקיץ כשחקן חופשי, אמר מה שלא הרבה שחקנים היו אומרים ויצא בגלוי נגד הדברים. "חשבתי שמה שמניע אותנו זו הנאה", הוא תקף, "כעס עכשיו? אני לא מסכים עם זה".

וזאת לא הפעם הראשונה שנראה כאילו שניהם לא משדרים על אותו גל. אחרי ההפסד ליוטה בדצמבר קר נגע בכך שגולדן סטייט לא מזיזה מספיק את הכדור ולא משחקת בדרך בה הקבוצה שיחקה בשנים האחרונות. דוראנט אמר: "אני יודע שאנחנו רוצים להעביר את הכדור ולהגיע ל־30 אסיסטים ו־300 מסירות, אבל לפעמים זה לא הולך ככה". בניצחון על דאלאס בינואר דוראנט שינה לקר תרגיל כדי שהכדור ילך לסטף קרי (והחמיא למאמן שלו אחר כך).

וכשגולדן סטייט מקבלת בראש בעוצמה הזאת, גם על רקע מתחים שמסתמנים מאחורי הקלעים בין הכוכב למאמן, מגיעים תמיד לאותה משוואה חמקמקה: מצד אחד, כבר הוכח שהפלייאוף הוא סרט אחר מבחינתה, ושם קשה יותר לבנות על נפילות כאלה שלה. מצד שני, זה מראה שהיא פגיעה, ונותן פתח של תקווה למתחרות. יוסטון כמעט ניצלה את הפתח הזה בגמר המערב האחרון.

הדעיכה שלפני הסערה?

לפני פגרת האולסטאר הווריורס הובסו בפורטלנד אחרי שניצחו ב־16 מ־17 המשחקים שלפני כן. ומאז החזרה מהפגרה גולדן סטייט שוב בדעיכה ברורה, כמו שקרה לה גם בעבר.

לפני ההתפרקות מול בוסטון היא אמנם ניצחה את פילדלפיה בחוץ, אבל הפסידה בתקופה הזאת למיאמי, אורלנדו וליוסטון נטולת ג'יימס הארדן, גם לה בבית. מאז שחזר, דמרקוס קאזנס לא מוצא את היד מבחוץ (24.5 אחוזים בלבד ל־3), וכגיבוי בעמדת הסנטר הווריורס השיבו אליהם את אנדרו בוגוט הוותיק (34), ששיחק באוסטרליה וחתם עד לסיום העונה.

סיבות אמיתיות לדאגה, או החריקות האחרונות שלפני עוד זכייה באליפות? לא נצטרך לחכות יותר מדי כדי לקבל תשובה. היא תגיע ממש בקרוב.